

केशधृत् पु० केशमिव धरति धृ-किप् । भूतकेशाख्ये तृणभेदे
शब्दचि० [भद्रव्यभेदे स्त्रीवेरे अमरः

केशनामन् न० केशस्य नामेव नाम यस्य । (बाला) इति ।
केशपक्ष पु० केशानां समूहः बा० पक्षादेशः केशः पक्ष
इव वा । केशसमूहे अमरः “केशपक्षे परामृष्टा पापेन
हतवृद्धिना” भा० व्या० १७अ० “अभिद्रुत्य सुशर्माणं
केशपक्षे परामृष्टम्” भा० वि० २१अ० केशमारोऽप्यत्र पु०
केशपर्सी स्त्री केश इव पर्शमस्याः जातित्वात् ङीप् ।
अपामार्गे शब्दरत्ना०

केशपाश पु० केशानां समूहः बा० पाशादेशः केशः पाशइव
वा । केशसमूहे अमरः “करेण रुद्धोऽपि च केशपा-
शः” कुमा० रघुच । “तां काचन प्रधायन्तीं केशपाशे
परामृष्टम्” भा० व० ४६१ एवं

केशप्रसाधनी स्त्री केशः प्रसाध्यते संस्क्रियतेऽनया प्र-
साध-करणे ल्युट् ङीप् । (काकुड) (चिरुणि) ख्याते
पदार्थे “केशप्रसाधनी केश्या रजोजन्तुमलापहा”
सुश्रुते तत्सेवनगुणा उक्ताः ।

केशभू स्त्री केशानां भूरुत्पत्तिस्थानम् । शिरसि राजनि०
केशभूस्यादयोऽप्यत्र स्त्री “दारुणा कण्डूरा रुक्षा केश-
भूमिः प्रजायते । कफवातप्रकोपेन” सुश्रु०

केशमयनी स्त्री केशोमय्यतेऽनया मय-करणे ल्युट् ङीप् ।
शमीहृत्ते राजनि० तस्याः कण्टकेन तदन्तिकयातः केश-
धर्षणात्तथात्वम्

केशमार्ज्जक न० केशान् मार्ज्जं सृज-एवल् । (काकुड)
(चिरुणि) ख्यातायां केशप्रसाधन्यां कङ्कतिकायां जटा०

केशमार्ज्जिन न० केशो सृज्यतेऽनेन सृज-करणे ल्युट् ङीप्
इत० । १ कङ्कतिकायां (चिरुणि) हेमच० । भावे ल्युट् ।
२ केशसंस्कारभेदे (चुल आचड़ान)

केशमुष्टि पु० केशानां सुष्टिरिव । महानिम्बहृत्ते राजनि०

केश(स)र पुंन० केशे जले शिरसि वा शीर्यति शृद् अच् सरति
सृ-अच् अलुक्स् केशः केशाकारोऽस्त्यस्य र वा । १ किञ्चके
पद्मादिपुष्पमध्यस्थे केशाकारपदार्थभेदे (सुमरि) अमरः ।
सकेश(स)रपुष्पवत्त्वात् २ नागकेशरे श्वकुलहृत्ते ४ पुष्पाग-
हृत्ते ५ सिंहादिस्तम्बस्यजटायां पु० मेदि० हृङ्कुहृत्ते
न० भरतः “सृगपतिरिव स्तम्भावलम्बितकेशरमालः”
काद० “व्याकीर्णकेशरकरालसुखाः सृगेन्द्राः” पञ्चत०
“पुनः पुनः केशरदामकाञ्चीम्” कुमा० “नीपं दृष्टा हरि-
नक्षत्रिणं शीतैरङ्गुलैः” मेघ० “दशनांशुकेशरमरैः” प-

रितः” माघः “दुधुवर्वाजिनः स्तम्भान् लम्बकुङ्कुमकै-
शरान्” रघुः वकुले “सुरभिगन्धपराजितकेशरम्” रघुः
“रक्ताशोकचलकिसलयः केशरशाल कान्तः” मेघ० ७ कु-
ङ्कुमे च तस्य किञ्चलकाकारवत्त्वेन जायमानत्वात् त-
थात्वं एतेषु उदाहरणेषु दन्त्यमध्योऽपि वा पाठः ।
दन्त्यमध्यस्तु त्वरगस्तम्बस्यकोमपुञ्जरूपजटायां हेमच०
कासीसे वीजपूरके पु० स्वर्णं न० राजनि० “अर्थाश्चाश्वैः
४, ७, ७, मर्मनयरयुगैर्हत्तं मतं केशरम्” इ०र० उक्ते
छन्दोभेदे न० ।

केशरचना स्त्री इत० । १ केशानां कवय्यादिर्विन्यासभेदे
“कुर्वन्ति केशरचनामपरास्तरुण्यः” रत्नाव० । २ के-
शसमूहे हेमच० [जहृत्ते (भीमराज) राजनि० ।

केशरञ्जन पु० केशान् रञ्जयति रत्नज-णिच्-लुट् । भङ्गरा-
केशराज पु० केशा राजन्नेऽनेन राज-करणे घञ् ।
भङ्गराजे (भीमराज) “भङ्गारकः केशराजो भङ्गारः
केशरञ्जनः । भङ्गराजः कटुस्तिक्तो रुचोष्णो कफया-
तनुत् । केशस्त्वच्यः क्षमिन्वासकासशोथामयापहृत् ।
दन्त्योरसायनोबल्यः कुष्ठनेत्रशिरोऽर्त्तिनुत्” भावप्र० ।

केश(स)रास्तः पु० केश(स)रे तदवच्छेदेऽस्तः । घृत्तुरे जटा०
केश(स)रिन् पुंस्त्री केश(स)राः सन्त्यस्य इति । १ सिंहे,
२ अश्वे च अमरः स्त्रियां ङीप् । १ पुष्पागहृत्ते ४ नागके-
शरहृत्ते, पु० मेदि० ५ वीजपूरकहृत्ते पु० जटाधरः । ६ हनु-
मत्पितरि वानरभेदे पु० । “पिता हनुमतः श्रीमान् को-
श(स)री प्रत्यदृश्यत” रामा०

केश(स)रिष्ठत पु० इत० । हनुमति केशरिच्छेत्ते अञ्जनायां
पयनात् तस्योत्पत्ते स्तथात्वम् यथा “अहं केश(स)श-
रिणः क्षेत्ते वायुना जगदायुना । जातः कमलपत्माक्ष !
हन्माक्षाम वानरः” भा० व० १४७अ० ।

“सूर्यदत्तवरः स्वर्णः सुमेरुर्नाम पर्वतः । तत्र राज्यं प्रशा-
स्यस्य केश(स)री नाम वै पिता । तस्य भाव्यां बभूवेष्टा
ह्यञ्जनेति परिश्रुता । जनयामास तस्यां वै वायुरात्म-
जमुत्तमम् । शालिशूकनिभाभासं प्राभृतेमलदाञ्जना”
रामा० उ० ६ स० [हृत्ते राजनि०

केशरुहा स्त्री केश इव रोहति रुह-क । भद्रदन्तिका-
केशरूपा स्त्री केशस्यैव रूपमस्याः । वन्द्याकहृत्ते (पर-
गाढा) राजनि० ।

केशलुच्च पु० केशान् लुञ्चति लुञ्च-अपनयने अण् उ० स० ।
केशानामपनेतरि सङ्घटितसङ्घे जैनधर्मभेदे केशोङ्कुञ्चका-